

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

04 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Moraru Petru, Nicolaev Ghenadie,

Alerguș Constantin,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Diaconu Dinu Mihail, născut la 04 mai 1980, originar din raionul Ialoveni, satul Costești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Melestiu 16/2, ap.53;

Diaconu Cornel Mihail, născut la 18 august 1982, originar din raionul Ialoveni, satul Costești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Burebista 7/1, ap. 32;

Diaconu Semion Mihail, născut la 19 aprilie 1988, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Burebista 7/1, ap. 32.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.06.2013 - 30.06.2014 (prima instanță);
2. 22.07.2014 - 06.03.2015 (instanța de apel);
3. 03.06.2015 – 04.08.2015 (instanța de recurs ordinar).

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 iunie 2014, au fost condamnați :

- **Diaconu Dinu** în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 mii lei;

- **Diaconu Cornel** în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 mii lei;

- **Diaconu Semion** în baza art. 151 alin. (1) și art. 287 alin. (2), lit. b) Cod

penal, stabilindu-i-se în baza art. 151 alin. (1) Cod penal 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis și în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, dar conform art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de probă de 1 an.

A fost încasat, în mod solidar, de la Diaconu Dinu, Diaconu Cornel și Diaconu Semion în beneficiul părții vătămate Rotari Alexandru suma de 20000 lei, în beneficiul părții vătămate Rotaru Anatolie E. suma de 2000 lei și a fost respinsă, ca nemotivată, acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Rotaru Anatolie A. și Rotaru Lidia privind încasarea prejudiciului moral.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Diaconu Dinu la data de 16 februarie 2013, aproximativ la ora 22:00, aflându-se pe str. Melestiu 16, mun. Chișinău împreună cu fratele său Diaconu Cornel, fiind ambii în stare de ebrietate alcoolică, avînd scopul încălcării grosolane a ordinii publice, manifestînd o obrăznicie deosebită, au început a striga cu cuvinte necenzurate și a lovi cu picioarele în automobilul de model „Ford Sierra” cu n/î CEG 609, care era parcat pe acostament și care chipurile le blocase trecerea. La observațiile făcute de proprietarul automobilului Rotaru Anatolie A. care se afla la balconul apartamentul nr. 24 de pe str. Melestiu 16, mun. Chișinău de a înceta acțiunile huliganice, aceștia n-au reacționat pozitiv, numindu-1 în continuare cu cuvinte necenzurate și cerîndu-i să înlătore automobilul.

Ulterior, Diaconu Dinu, continuîndu-și acțiunile sale criminale, fără careva motiv, l-a acostat pe Rotaru Anatolie A. care ieșise afară pentru a înlătura automobilul, numindu-1 cu cuvinte necenzurate și depozitîndu-1 de cheile de la automobil, totodată a început a-1 lovi pe ultimul cu pumnii și picioarele în regiunea feței și capului. Intre timp de ei s-a apropiat Rotaru Alexandru care a încercat să-i despartă, însă n-a reușit deoarece a fost acostat, fără nici un motiv, de către Diaconu Cornel care, încălcînd grosolan ordinea publică, a început a-1 lovi cu pumnii peste corp și în timp ce ultimul încerca să evite loviturile, din spate s-a apropiat Diaconu Semion, care fără vreun motiv întemeiat, avînd un comportament violent, i-a aplicat o lovitură puternică cu piciorul peste piciorul drept al lui Rotaru Alexandru, cauzîndu-i acestuia - fractura deschisă a oaselor gambei drepte cu deplasarea fragmentelor; plagă contuză la gamba dreapta, care prezintă pericol pentru viață și sănătatea persoanei și care conform raportului de expertiză medico-

legală nr. 757/D din 16 aprilie 2013 se califică ca vătămare gravă.

Continuându-și acțiunile sale huliganice, Diaconu Cornel împreună cu Diaconu Semion, avînd scopul maltratării în continuare a lui Rotaru Anatolie A., l-au strîns la peretele casei pe acesta, iar Diaconu Dinu îl lovea pe ultimul cu pumnii în față. În acest timp în conflict a intervenit Rotaru Anatolie E., care a încercat să-i despartă pe ultimii însă a fost acostat de către Diaconu Dinu, care l-a lovit cu pumnul în față și l-a trîntit la pămînt, cauzîndu-i lui Rotaru Anatolie E. echimoză pe față, echimoză cu excoriație pe buza inferioară, excoriație la nivelul gambei stîngi, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 759/D din 15 aprilie 2013 se califică ca vătămare neînsemnată.

Ulterior, Diaconu Dinu împreună cu Diaconu Semion, continuându-și acțiunile sale criminale, îi aplicau mai departe lovituri cu pumnii în diferite regiuni ale corpului lui Rotaru Anatolie A. cauzîndu-i acestuia echimoze pe față, excoriații și echimoze pe gambe, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 758/D din 15 aprilie 2013 se califică ca vătămare neînsemnată. În acest timp în conflict a intervenit Rotaru Lidia care a încercat să-i despartă, însă a fost dată într-o parte de către Diaconu Cornel, care i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea buzei de sus, cauzîndu-i dureri fizice.

Acțiunile inculpaților Diaconu Dinu și Diaconu Cornel au fost calificate în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, huliganism, adică „acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșite de trei persoane”;

Însă acțiunile lui Diaconu Semion au fost calificate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, adică „vătămarea intenționată gravă a sănătății, care este periculoasă pentru viață” și art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, huliganism adică „acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșite de trei persoane”

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul Sîrbu Valeriu, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care: Diaconu Dinu să fie pedepsit în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal cu închisoare la 4 ani, în penitenciar de tip semiînchis; Diaconu

Cornel să fie pedepsit în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal cu închisoare la 3 ani, în penitenciar de tip semiînchis; Diaconu Semion să fie pedepsit în baza art. 151 alin. (1) Cod penal cu închisoare la 4 ani și în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal cu închisoare la 3 ani, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate să fie pedepsit definitiv cu închisoare la 5 ani în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, prima instanță la aplicarea pedepsei inculpaților Diaconu Dinu, Diaconu Cornel, Diaconu Semion nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, precum și de circumstanțele cauzei, astfel fiindu-le aplicate pedepse prea blânde.

- părțile vătămate Rotaru Lidia, Rotaru Anatolie A., Rotaru Alexandru, Rotaru Anatolie E., prin care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care Diaconu Dinu, Diaconu Cornel, Diaconu Semion să fie condamnați cu închisoare și să fie admisă integral acțiunea civilă prin care: să fie încasat în mod solidar de la Diaconu Dinu, Diaconu Cornel și Diaconu Semion prejudicial moral produs prin infracțiune în beneficiul lui: Rotaru Alexandru - 40000 lei; Rotaru Anatolie A. - 10000 lei; Rotaru Anatolie E. - 5000 lei; Rotaru Lidia - 5000 lei; să fie încasat în mod solidar de la Diaconu Dinu, Diaconu Cornel și Diaconu Semion în beneficiul lui Rotaru Alexandru, Rotaru Anatolie A., Rotaru Anatolie E. și Rotaru Lidia cheltuielile de asistență juridică în mărime de 15000 lei; să fie încasat în mod solidar de la pârâți în mod solidar venitul ratat în sumă de 12000 lei, ce constituie salariul mediu lunar al funcției de lăcătuș probator pentru patru luni de zile, invocând că, prima instanță la aplicarea pedepsei inculpaților Diaconu Dinu, Diaconu Cornel, Diaconu Semion nu a ținut cont de prevederile articolelor 7,61 și 75 Cod penal, precum și de circumstanțele cauzei, astfel fiindu-le aplicate pedepse prea blânde. La fel, s-a invocat că în partea acțiunii civile, instanța de judecată nu a luat în considerație prevederile articolelor 14, 1398 alin.(1), 1418 alin.(1), 1422 alin.(1) Cod civil, astfel nefiind admisă integral acțiunea civilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2015 apelurile declarate au fost admise, sentința a fost casată parțial, în partea acțiunii civile, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a fost admisă acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea de la inculpații Diaconu Dinu, Diaconu Cornel și Diaconu Semion, în mod solidar, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune, în beneficiul părții vătămate

Rotaru Alexandru - 30000 lei; părții vătămate Rotaru Anatolie E. - 2000 lei; părții vătămate Rotaru Anatolie A. - 5000 lei; părții vătămate Rotaru Lidia - 2000 lei, precum și cu titlu de reparare a cheltuielilor de judecată, în beneficiul părții vătămate Rotaru Alexandru - 5000 lei și menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă în baza articolului 287 alin. (2) și respectiv art.151 alin. (1) Cod penal, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpaților, gravitatea infracțiunii săvârșite și, corect a concluzionat, că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea amenzii și respectiv a închisorii, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Cu privire la motivele invocate de apelanți, ce vizează, pedeapsa aplicată inculpaților Diaconu Dinu și Diaconu Cornel în baza articolului 287 alin. (2) CP, instanța de apel a apreciat că, la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 CP, astfel, pedeapsa fiind aplicată în limitele prevăzute de lege.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță motivat a stabilit, că amenda aplicată inculpaților Diaconu Dinu și Diaconu Cornel va asigura realizarea scopului pedepsei.

În atare situație, nu există motive pentru stabilirea pedepsei cu închisoare, dat fiind că categoria și măsura pedepsei se încadrează în limitele sancțiunii normei penale speciale în baza căreia sunt condamnați inculpații Diaconu Dinu și Diaconu Cornel.

Cu privire la motivele invocate de apelanți, ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului Diaconu Semion în baza art. 151 alin. (1) și art. 287 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a apreciat că, la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 84 și 90 Cod penal, astfel, pedeapsa fiind aplicată în limitele prevăzute de lege.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță, conform art. 394, alin. (2), pct. 3) Cod de procedură penală, motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului Diaconu Semion, gravitatea infracțiunii săvârșite și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

La fel, instanța de apel a reținut, că nu este motivată concluzia primei instanțe cu privire la soluționarea chestiunii cu privire la acțiunea civilă,

astfel sentința, în partea respectivă, este neîntemeiată și nefondată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul Miron Constantin, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, doar în partea stabilirii pedepsei în privința inculpaților, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel invocând următoarele:

- în ședința de judecată, contrar prevederilor art. 7, 75 și 90 Cod penal, nu s-au stabilit careva circumstanțe care ar servi drept temei pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare pentru infracțiunea incriminată, care face parte din categoria celor grave;

- la pronunțarea sentinței instanța a ținut cont de faptul că inculpații și-au recunoscut vina, însă este de menționat că aceștia au recunoscut vina doar formal abia în faza examinării cauzei în instanța de fond. Instanțele la stabilirea pedepsei nu au luat în considerare că inculpații nu au reparat prejudiciul cauzat, sunt învinuiți de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave care au cauzat suferințe fizice, iar inculpatul Diaconu Semion și de comiterea unei infracțiuni grave, soldate cu vătămarea corporală gravă, fiind anterior judecat.

6. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează respins, ca inadmisibil în privința inculpaților Diaconu Dinu Mihail și Diaconu Cornel Mihail, iar în privința inculpatului Diaconu Semion Mihail - de admis, din următoarele considerente.

6.1. *Referitor la recursul ordinar declarat de către procuror în privința inculpatului Diaconu Semion Mihail.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Conform art. 384 alin. (3), art. 410 alin. (1), art. 414 alin. (1), art. 417 alin. (1) pct. 8), art. 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale

pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În recursul ordinar declarat se invocă temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

După cum rezultă din recurs, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Diaconu Semion în baza art. 151 alin.(1), art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă critică hotărîrea contestată în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatului Diaconu Semion Mihail pe un termen de probă de 1 an.

Reieșind din prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

În speță, instanța de apel nu a ținut cont în măsură cuvenită de gradul de pericol social al infracțiunilor comise de Diaconu Semion, în rezultatul cărora unei părți vătămate i-au fost cauzate vătămări grave, iar celorlalte părți vătămate - vătămări neînsemnate și dureri fizice, de personalitatea inculpatului, de comportamentul acestuia, care încerca prin orice mijloace să ducă în eroare instanța de judecată la stabilirea adevărului și să pretindă că el însuși a fost victimă, fiind agresat de către părțile vătămate, de poziția inculpatului pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei în instanța de judecată, care nu a recunoscut vina, decît la faza examinării cauzei în instanța de fond, și nu a restituit benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, nu s-a luat în considerație în măsura cuvenită și faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă și respectiv una gravă.

Instanța de recurs consideră, că motivele invocate de procuror în recurs, referitor la individualizarea greșită a pedepsei și executării ei, aplicate

inculpatului Diaconu Semion sunt întemeiate, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au indicat motive relevante pentru a aplica lui prevederile art. 90 Cod penal.

Colegiul penal lărgit conchide că admiterea recursului ordinar în privința inculpatului Diaconu Semion Mihail, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel în partea aplicării art. 90 Cod penal, nu poate fi o agravare a situației inculpatului vis-à-vis de hotărârea contestată.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în reeducarea condamnatului pe durata suspendării pedepsei. Instituția suspendării condiționate a executării pedepsei este destinată să ducă la realizarea scopului pedepsei, fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se astfel neajunsurile pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: îndepărtarea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit, contactul cu infractori care îl pot antrena în continuare pe calea infracțiunii etc.

Principalul efect constă în aceea că executarea pedepsei este suspendată, adică pedeapsa, deși definitiv aplicată, nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe toată durata termenului de probă.

Cu alte cuvinte, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului pe această durată, iar suspendarea executării poate fi revocată în caz de nerespectare a condițiilor.

În cadrul instituției suspendării condiționate a pedepsei, instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia pe baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei și constă în dispoziția dată de instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pe o anumită durată de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei.

Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată”.

În acest mod suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit consideră că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, că judecând recursul, instanța admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpatului, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens, cu atât mai mult, că în speță, una din infracțiunile comise de Diaconu Semion Mihail se atribuie la categoria celor grave.

Potrivit art.410 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel. O asemenea prevedere se menține și la faza de judecare a recursului

Conform art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Însă, prevederea legală de neînrautățire a situației inculpatului, nu poate fi menținută atunci când soluția instanței de apel este atacată cu recurs de către o altă parte a procesului penal – de către procuror în partea aplicării greșite a art.90 Cod penal, precum în speța dată. În această situație instanța de recurs, găsind întemeiate motivele recursului, constată neîntemeiată măsura suspendării condiționate a pedepsei, motiv din care o exclude, nefiind astfel considerat că prin această soluție s-a înrautățit situația inculpatului Diaconu Semion.

Colegiul penal consideră, că Diaconu Semion, în conformitate cu art. 72 alin.(3) Cod penal, pentru comiterea unei infracțiuni grave, urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

6.2. Referitor la recursul ordinar declarat de către procuror în privința inculpaților Diaconu Dinu Mihail și Diaconu Cornel Mihail.

Din conținutul recursului declarat de către procuror rezultă, că recurentul indică temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de

apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în aple ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs.

În acest sens, Colegiul penal lărgit invocă că potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, Colegiul lărgit constată, că infracțiunea săvîrșită de către inculpații Diaconu Dinu, Diaconu Cornel este prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (red. 21.06.2013) și se pedepsește cu amendă de la 400 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

În viziunea Colegiului penal lărgit, instanța de apel, corect a conchis, reieșind din circumstanțele și materialele cauzei, că prima instanță a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează sau atenuază răspunderea, de persoana inculpaților, de faptul că aceștia au comis pentru prima dată o infracțiune, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestora, infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, numindu-le corect o pedeapsă echitabilă sub formă de amendă, care nu contravine principiului umanismului, care prevede că Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice și psihice sau de a leza demnitatea omului.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel corect a statuat, menținând sentința primei instanțe, că pentru restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpaților Diaconu Dinu și Diaconu Cornel, este corectă pedeapsa cu amendă, fără izolarea acestora de societate, iar argumentul procurorului referitor la stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare este disproporțional în raport cu circumstanțele cauzei, inclusiv personalitatea inculpaților, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, sunt căsătoriți, au la întreținere copii minori și au studii superioare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează, că instanța de apel, menținând sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpaților Diaconu Dinu și Diaconu Cornel, a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată, stabilindu-le acestora câte o pedeapsă echitabilă, fiind realizate scopurile pedepsei, contribuind la reeducarea inculpaților, la formarea unei atitudini pozitive a acestora față de ordinea de drept, iar argumentele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, ce ar permite implicarea instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii adoptate pe caz și potrivit legii se impune soluția de a respinge ca inadmisibil recursul declarat de către procuror în privința inculpaților Diaconu Dinu și Diaconu Cornel, cu menținerea hotărîrilor atacate în privința lor .

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2015 în privința lui Diaconu Dinu Mihail și Diaconu Cornel Mihail, cu menținerea hotărîrii atacate în privința lor.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, casează parțial sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2015 în privința lui Diaconu Semion Mihail, rejudecă cauza, pronunțînd următoarea hotărîre.

Diaconu Semion se consideră condamnat:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare;
- în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i se stabilește lui Diaconu Semion pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de calculat lui Diaconu Semion din ziua reținerii.

În rest, se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 august 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Moraru Petru

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Copia corespunde originalului

Judecător

Timofti Vladimir